

РЕШЕНИЕ

№ 6391

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **6454** по описа за **2021** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на Я. Я. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], срещу решение № 20125475 от 27.05.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 1904/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 8-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 220-4332-023789 от 13.01.2021 г., издадено от началник – група при СДВР, отдел „ПП“, с което на касатора са наложени административни наказания: глоба в размер на 10 лева за нарушение на чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3, във вр. с чл. 100, ал. 1, т. 2 от З.Дв.П. и глоба в размер на 1000.00 /хиляда/ лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 182, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 21, ал. 1, във вр. с ал. 2 от З.Дв.П. и е отбелязано отнемането на 12 к.т., съгласно Наредба № 1з-2539 на МВР.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че установената фактическата обстановка, описана в наказателното постановление, е установена по безспорен и категоричен начин. Твърди, че са налице съществени нарушения на производствените правила при издаването на НП. В с.з. се явява лично,

като поддържа жалбата.

Ответникът в касационното производство – редовно призван, не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна като въззивното решение следва да бъде потвърдено.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е потвърдено НП. В мотивите си районният съд е приел, че нарушението е извършено от нарушителя. Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление, а именно: факта, че нарушителят е управлявал описаното МПС на посочените дата и в посочения час с превишена скорост в населено място – при максимално разрешена скорост от 80 км/ч, същото се е движило със скорост от 133 км/ч, или с превишение повече от 50 км/ч и не е носел със себе си свидетелство за правоуправление. При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил съставите на нарушения по чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3, във вр. с чл. 100, ал. 1, т. 2 от З.ДВ.П. и чл. 182, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 21, ал. 1 от З.Дв.П.. Излага мотиви за липса на съществено нарушение на производствените правила, допуснато в хода на адм.-наказателното производство.

Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд неправилно е приложил материалния закон като е налице касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, довели и до неправилно прилагане на материалния закон. Настоящият състав на съда намира, че такова съществено нарушение на процесуалните правила е допуснато още в издаденото НП. В НП съставът на нарушението, изразяващо се в превишение на скоростта е изписано по следния начин - на чл. 182, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 21, ал. 1, във вр. с ал. 2 от З.Дв.П. Посочена е като превишена максимална скорост за движение на МПС в населено място от 50 км/ч. В същото време е посочена за нарушена и ал. 2 на чл. 21 от З.Дв.П., която касае друг състав на адм. Нарушение, а именно: превишаване на скорост, сигнализирана с пътен знак. Обстоятелствената част на НП е посочен такъв знак – В-26. Въпреки това е наложено наказание в размер, определен по реда на чл. 182, ал. 1, т. 6 от З.Дв.П., определено по начина, посочен в разпоредбата: „б. (изм. и доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване над 50 km/h - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.“

Т.е., определен е размер на наказанието 1000 лева за превишение с повече от 80 км/ч., при обстоятелства, сочещи на превишение с 50 км/ч /при ограничение на скоростта от 80 км/ч/. Объркването на адм. орган идва от това, че в самото НП се посочва макс. Скорост за движение от 50 км/ч., а всъщност се касае за такава от 80 км/ч. Посочени са като нарушени две напълно различни законови норми, нарушението на всяка, от които представлява различен състав на адм. нарушение. Неправилното изясняване на състава нарушение е довело до неправилно определяне и на размера на наложеното наказание в по – висок размер от предвидения в закона размер – 1000 лева, вместо 700

лева, факт, който не се обсъжда въобще във въззивното решение. При допуснатото нарушение още в НП, изразяващо се в посочване на два отделни състава на адм. нарушение и неяснотата по кой от същите е наказан нарушителя, възприето като мотиви и в процесното съдебно решение, е нарушено грубо правото на защита на касатора. Същият не би могъл да узнае за какво нарушение от правна страна – като квалификация, му е наложено адм. наказание, като същото е и в завишен размер по същата причина. Преквалифициране на наложеното наказание е невъзможно, първо поради тълкувателната практика на ВАС, която не възприема наличието на такава възможност за касационната инстанция и второ – поради липса въобще на изяснена правна квалификация на нарушението в издаденото НП.

По отношение на наложеното наказание по чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3, във вр. с чл. 100, ал. 1, т. 2 от З.Дв.П. – глоба в размер на 10 лева, следва да се има предвид, че касаторът въобще не е подавал жалба пред СРС по отношение на него и, следва да се счита за влязло в сила.

Оспорваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде, отменено. Следва да се отмени и процесното НП, в оспорената част, с която на касатора са наложени наказания: глоба в размер на 1000.00 /хиляда/ лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 182, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 21, ал. 1, във вр. с ал. 2 от З.Дв.П. и е отбелязано отнемането на 12 к.т., съгласно Наредба № 1з-2539 на МВР.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 20125475 от 27.05.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 1904/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 8-и състав, като вместо същото
ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 220-4332-023789 от 13.01.2021 г., издадено от началник – група при СДВР, отдел „ПП“, в частта му, в която, на Я. Я. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] е наложено административни наказание: глоба в размер на 1000.00 /хиляда/ лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 182, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от З.Дв.П. и е отбелязано отнемането на 12 к.т., съгласно Наредба № 1з-2539 на МВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.